30 Μαΐου 2014

Ποιος διάσημος ηθοποιός θα υποδυθεί τον θρυλικό Κύπριο δρομέα;

/ Ειδήσεις και Ανακοινώσεις / Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός

ΣΤΕΛΙΟΣ ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ

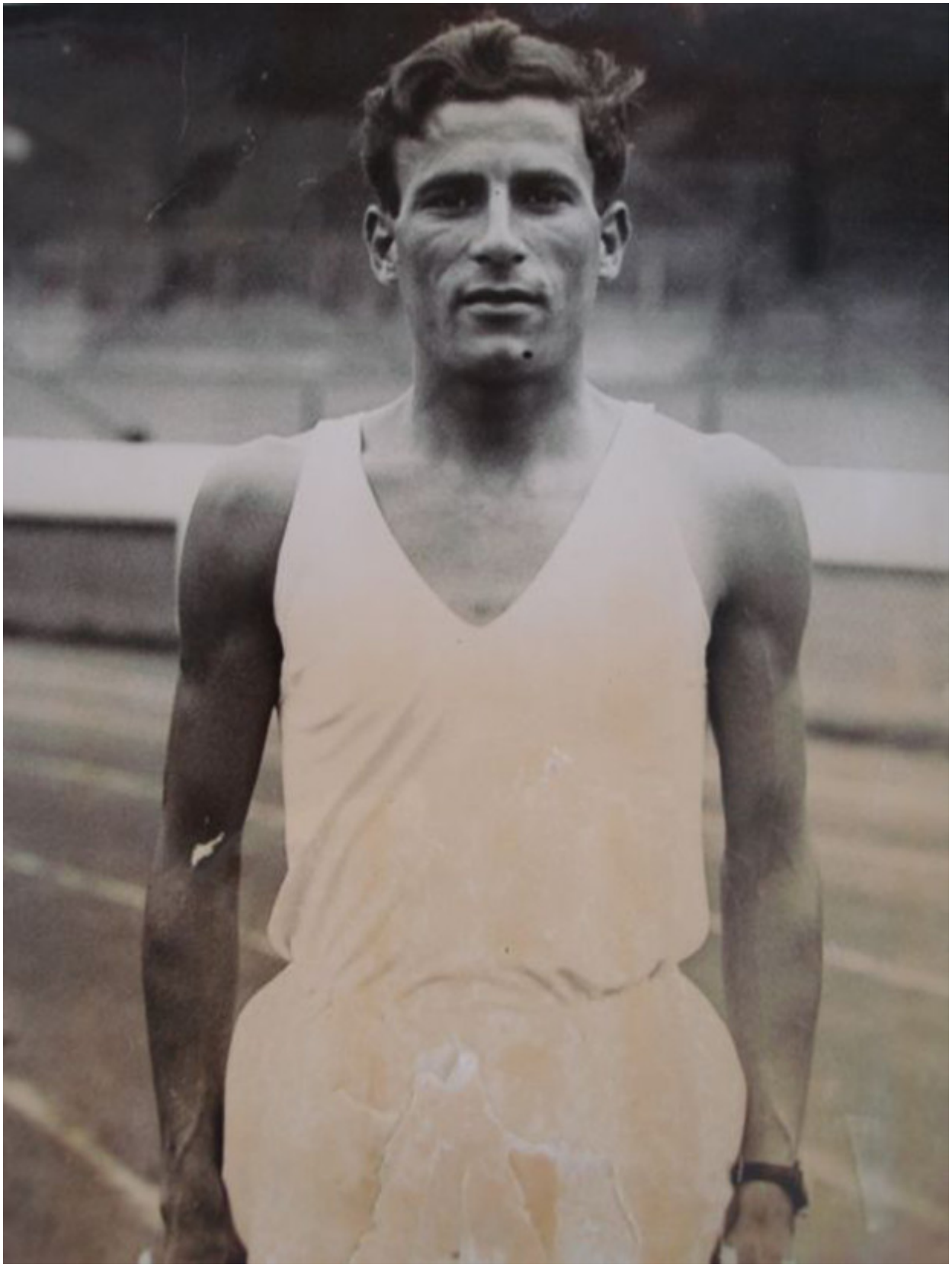
Μια ταινία αφιερωμένη στη ζωή του θρυλικού Κύπριου δρομέα Στέλιου Κυριακίδη, βρίσκεται αυτή την περίοδο στα σκαριά από την Disney, με τις φήμες για τον ηθοποιό που θα υποδυθεί τον αθλητή να θέλουν ως επικρατέστερο τον Tom Hiddleston.

Ο ηθοποιός, που γνωρίσαμε κυρίως μέσα από την ταινία «Thor», κρίνεται ως ο πλέον κατάλληλος για το ρόλο αυτό, καθώς έχει σπουδάσει Κλασικές σπουδές, ενώ έχει επιδείξει πολλές φορές τις γνώσεις του στα Ελληνικά κατά τη διάρκεια συνεντεύξεών του.

Το έργο για τον Στέλιο Κυριακίδη έγραψε ο Bill Wheeler και αναμένεται να εστιάσει σε μια συγκεκριμένη περίοδο της ζωής του μαραθωνοδρόμου, που έγραψε ιστορία με τη νίκη του στη Βοστώνη, το 1946.

Ήταν ο πρώτος αθλητής εκτός Αμερικής που νίκησε στο Μαραθώνιο της Βοστώνης και ο πρώτος που χρησιμοποίησε χρονομετρητή χειρός. Κανείς δεν θα ξεχάσει όμως τον Στέλιο Κυριακίδη, κυρίως για το σκοπό για τον οποίο έτρεξε. «Ήρθα να τρέξω για επτά εκατομμύρια πεινασμένους Έλληνες και θα τρέξω!» είχε πει, αποφασισμένος να αναπτερώσει το ηθικό των Ελλήνων, που εκείνη την εποχή δεινοπαθούσαν από τη γερμανική κατοχή. «Πώς θα μπορούσα να κερδίσω ποτέ έναν τέτοιο αθλητή; Εγώ έτρεχα για τον εαυτό μου κι αυτός για μια ολόκληρη πατρίδα» είχε παραδεχθεί τότε και ο ηττημένος Johnny Kelley.

Η πίστη στον Ελληνισμό, ήταν που έδωσε... φτερά στο μαραθωνοδρόμο. Ήταν αδύναμος και υποσιτισμένος λόγω της Κατοχής, είχε να τρέξει πέντε χρόνια, ήταν όμως αμετάκλητος. Πούλησε προσωπικά αντικείμενα, προσπάθησε να βρει διάφορες άλλες πηγές εσόδων και τελικά κατάφερε να αποκτήσει το πολυπόθητο

εισιτήριο για Αμερική.

Φθάνοντας στον προορισμό του και στο χώρο διεξαγωγής του αγώνα, οι γιατροί που τον εξέτασαν προσπάθησαν να τον αποθαρρύνουν, καθώς έκριναν ότι η φυσική του κατάσταση δεν του επέτρεπε να συμμετάσχει. Ο Κυριακίδης όμως, ο αθλητής με τα κοκαλιάρικα πόδια αλλά με το μεγαλείο ψυχής, έδειξε σθένος και πείσμα. Επιθυμούσε διακαώς να συμμετάσχει, έτσι υπέγραψε υπεύθυνη δήλωση ότι παίρνει ο ίδιος την ευθύνη για τον εαυτό του.

Ο Έλληνας μαραθωνοδρόμος έτρεξε με τη γνωστή του τακτική. Ξεκίνησε με έναν χαλαρό βηματισμό, κρατώντας έτσι δυνάμεις για μετά και επιτάχυνε λίγο μετά τη μέση της διαδρομής. Ένας ηλικιωμένος μετανάστης που έτρεχε κοντά του, του έδινε κουράγιο ώστε να συνεχίσει μέχρι τα τελευταία χιλιόμετρα, φωνάζοντάς του «για την Ελλάδα Στέλιο μου! Για τα παιδιά σου!».

Αντλώντας δύναμη από τον κόσμο γύρω του και τις γεμάτες αδρεναλίνη λέξεις, σέρνεται μέχρι το τέρμα, εξαντλημένος, αλλά με το κεφάλι ψηλά. Φωνάζοντας «Για την Ελλάδα» περνάει την κορδέλα του τερματισμού, που από μακριά έμοιαζε ως ο μεγαλύτερος Γολγοθάς που χρειάστηκε ποτέ ν’ «ανέβει» στη ζωή του. Ο χρόνος του, 2.29.27, αποτέλεσε τον καλύτερο χρόνο στην Ευρώπη και για τα επόμενα 22 χρόνια, τον καλύτερο στην Ελλάδα.

Η νίκη του προκάλεσε μεγάλη αίσθηση ανά το παγκόσμιο, ενώ οι Αμερικανοί έσπευσαν να του προσφέρουν χρήματα για να γίνει επαγγελματίας αθλητής, του πρότειναν να μείνει στις ΗΠΑ, ενώ του έκαναν προτάσεις για να γίνει ηθοποιός του Χόλιγουντ. Ο ίδιος όμως απάντησε σε όλες τις ελκυστικές προτάσεις που του έγιναν, αφήνοντας άφωνο ακόμη και τον τότε πρόεδρο της Αμερικής, Harry S.

Truman, «για μένα δεν θέλω τίποτα. Μόνο για την Ελλάδα βοήθεια».

Έτσι κι έκανε. Έμεινε στην Αμερική μέχρι να συγκεντρώσει ένα σεβαστό ποσό για τους συμπατριώτες του κι ένα μήνα μετά, επέστρεψε στην Ελλάδα όπου τον υποδέχθηκαν με τιμές ήρωα. Η νίκη του είχε συγκινήσει τους Αμερικάνους και τους ομογενείς, οι οποίοι με τις εισφορές τους κατάφεραν να συγκεντρώσουν το τεράστιο για την τότε εποχή ποσό των 250.000 δολαρίων, ενώ έστειλαν δύο πλοία με ρουχισμό, τρόφιμα και άλλα είδη λίγους μήνες μετά, στην Ελλάδα. Το «πακέτο Κυριακίδη» όπως ονομάστηκε, όπλισε τους Έλληνες με αισιοδοξία για τα επόμενα χρόνια. Η Ακρόπολη, που φωταγωγήθηκε προς τιμήν του για πρώτη φορά μετά την Κατοχή, ήταν το σύμβολο της πνευματικής, ηθικής ανάτασης του Ελληνισμού.

Η ζωή του στην Κύπρο και την Ελλάδα

Γιος των αγροτών Γιάννη και Ελένης Κυριακίδη, ο Κυριακίδης λάτρευε να τρέχει από μικρό παιδί. Με την παραμικρή αφορμή πήγαινε με τα πόδια στο απέναντι χωριό που απείχε 15 με 20 χιλιόμετρα. Έβγαλε το Γυμνάσιο στην Πάφο κι από την εφηβική του ηλικία άρχισε να παίρνει μέρος σε αγροτικούς αγώνες εκπροσωπώντας το χωριό του. Το 1930 γράφτηκε στον Γυμναστικό Σύλλογο Ολύμπια Λεμεσού τον οποίο δεν εγκατέλειψε, μέχρι και το τέλος της αθλητικής του σταδιοδρομίας (παρόλο που αργότερα εγκαταστάθηκε στην Αθήνα). Για ένα διάστημα εργάστηκε ως υπάλληλος του Δήμου Λεμεσού.

Το 1934 μετακόμισε και εγκαταστάθηκε στην Αθήνα, όπου από το 1936 εργάστηκε

ως εισπράκτορας της Δ.Ε.Η., χωρίς να εγκαταλείψει τον αθλητισμό. Διακρίθηκε αρκετές φορές στην Ελλάδα και στα Βαλκάνια με την εθνική ομάδα, ενώ κατέρριψε την πανελλήνια επίδοση του Σπύρου Λούη στον Μαραθώνιο (επίδοση τεσσάρων περίπου δεκαετιών). Ο Λούης φέρεται να τον υποδέχθηκε στο σπίτι του στο Μαρούσι λέγοντάς του: «Παιδί μου Στέλιο, να τρέχεις πάντα, γιατί εμείς οι Έλληνες γεννηθήκαμε για να τρέχουμε. Μόνο έτσι καταφέραμε να ζήσουμε τόσους αιώνες».

Το 1941, μετά την είσοδο ναζιστικών γερμανικών δυνάμεων στην Αθήνα παντρεύτηκε την Ιφιγένεια με την οποία απέκτησαν τρία παιδιά. Για τα δύσκολα χρόνια της Κατοχής, ο ίδιος δήλωσε πως το γαμήλιο δώρο του ήταν ένα ψωμί (κι αυτό μισό). Το 1943 στο Χαλάνδρι, συνελήφθη από Γερμανούς με άλλα 49 άτομα (τα οποία εκτελέστηκαν) εξαιτίας ενός φόνου Γερμανού στρατιώτη. Ο Γερμανός αξιωματικός υπηρεσίας ήταν μαραθωνοδρόμος και τον άφησε ελεύθερο, όταν βρήκε στο πορτοφόλι του την ταυτότητά του και την κάρτα διαπίστευσης των Ολυμπιακών Αγώνων του 1936 στο Βερολίνο. Ο γιος του Δημήτρης Κυριακίδης ανέφερε: «Μια άλλη φορά, όταν οι Γερμανοί εισέβαλαν στο σπίτι μας, βρήκαν ένα άλμπουμ με φωτογραφίες από τους Ολυμπιακούς Αγώνες του Βερολίνου. Στην πρώτη σελίδα ήταν ο Χίτλερ.“Χάιλ Χίτλερ!” είπαν και εξαφανίστηκαν. Έτσι δόθηκε

εντολή να μην πηγαίνει κανείς στο σπίτι του Κυριακίδη. Από τότε ο πατέρας μου έκρυβε στο υπόγειό μας τους συμμάχους που έπεφταν με τα αλεξίπτωτα και έφευγαν αργότερα στην Αίγυπτο».

Το 1946, μετά τη λήξη της γερμανικής Κατοχής το 1944 και του Εμφυλίου Πολέμου, ο Κυριακίδης αποφάσισε να συμμετάσχει στον 50ο Διεθνή Μαραθώνιο της Βοστόνης στις Η.Π.Α.. Μετά από αρκετές δυσκολίες κατάφερε να αγωνιστεί και να νικήσει, ευαισθητοποιώντας Αμερικανούς και Έλληνες ομογενείς, στέλνοντας έτσι οικονομική βοήθεια και είδη πρώτης ανάγκης στην Ελλάδα που μαστιζόταν από φτώχεια κι ανέχεια.

Μέχρι το τέλος της ζωής του, αφιερώθηκε στον αθλητισμό (προπονητής, διοικητικός παράγοντας), σε φιλανθρωπικά έργα, στον προσκοπισμό ενώ προέτρεπε τα παιδιά να στραφούν στον αθλητισμό, δημιουργώντας το γυμναστήριο «Αθλητικός Όμιλος Φιλοθέης».

Ο Στέλιος Κυριακίδης «έφυγε» στις 10 Δεκεμβρίου του 1987, στη Αθήνα και τάφηκε στον Πύργο Κορινθίας, όπου είχε το εξοχικό του.

Πηγή:like.philenews.com